

02 Księga Daniela – rozdział 2

Wielkość Boga ukazana w objawieniu niezwykłego snu

A. 2:1-13. Sen, który zaniepokoił króla; żądanie wobec magów babilońskich pod karą śmierci, by opowiedzieli sen i wyjaśnili jego znaczenie

C. 2:14-25. Bóg objawia sen i jego znaczenie. Daniel wysławia Boga, który 'zmienia okresy i czasy, usuwa i ustanawia królów'.

A1 2:26-49. Daniel wyjaśnia sen, Bóg objawia historię i co nastąpi przy końcu dni - królestwo Boże zetrze i zniweczy wszystkie królestwa.

A. Sen, który zaniepokoił króla

a.

(Dn 2:1) W drugim roku panowania Nabuchodonozor miał sny; ducha jego ogarnął niepokój i nie mógł spać.

(Dn 2:2) Rozkazał więc przywołać wykładaczy snów, wróżbitów, czarnoksiężników i Chaldejczyków, by powiedzieli królowi, jakie miał sny; ci zaś przyszli i stanęli przed królem.

b. Król

(Dn 2:3) Król powiedział do nich: "Miałem sen i ducha mojego ogarnął niepokój, tak że chcę go zrozumieć".

c. Magowie

(Dn 2:4) Odrzekli zaś Chaldejczycy: "Królu, żyj wiecznie! Powiedz sługom swoim sen, a podamy ci jego znaczenie".

b1. Król

(Dn 2:5) Odpowiedział król Chaldejczykom: "Wiedźcie o moim postanowieniu: jeśli nie wyjawicie mi snu i jego znaczenia, zostaniecie rozerwani na kawałki, a wasze domy zostaną obrócone w gruzy. (Dn 2:6) Jeżeli zaś wyjawicie mi sen i jego znaczenie, otrzymacie ode mnie dary i nagrody oraz wielkie zaszczyty. Toteż powiedzcie mi sen i jego znaczenie".

c1. Magowie

(Dn 2:7) Odpowiedzieli powtórnie: "Niech król opowie sen swoim sługom, my zaś oznajmimy mu jego znaczenie".

b2. Król

Bb. (Dn 2:8) Król zaś odrzekł: "Teraz rozumiem dobrze, że chcecie zyskać na czasie, ponieważ wiecie o niezmiennym moim postanowieniu, (Dn 2:9) mianowicie, że jeśli nie wyjawicie mi snu, jeden może was tylko spotkać wyrok - i że zmówiliście się opowiadać wobec mnie kłamstwo i oszustwo, dopóki się czasy nie zmienią. Dlatego oznajmijcie mi sen, bym się przekonał, iż możecie wyjawić mi jego znaczenie".

c3. Magowie - bezradni wobec żądania króla

(Dn 2:10) Chaldejczycy zaś odpowiedzieli królowi: "Nie ma nikogo na ziemi, kto by mógł oznajmić to, czego domaga się król. Dlatego żaden z królów, choćby wielkich i potężnych, nie wymaga podobnej rzeczy od wykładacza snów, wróżbity lub Chaldejczyka. (Dn 2:11) Pytanie, jakie król stawia, jest trudne, i nikt nie potrafi na nie odpowiedzieć królowi z wyjątkiem bogów, którzy nie przebywają między ludźmi".

a1. Król - wyrok śmierci na mędrców babilońskich

(Dn 2:12) Wtedy ogarnął króla wielki gniew i oburzenie i rozkazał zabić wszystkich mędrców babilońskich.

(Dn 2:13) Gdy wyszedł rozkaz, by wytracić mędrców, miał także ponieść śmierć Daniel ze swymi towarzyszami.

B. Bóg objawia sen i jego znaczenie. Daniel wysławia Boga, który 'zmienia okresy i czasy, usuwa i ustanawia królów'.

Ariok

a. (Dn 2:14) Daniel zwrócił się więc z pełną rozważą przecznością do Arioka, dowódcy gwardii królewskiej, który udał się, by wytracić mędrców babilońskich. (Dn 2:15) Powiedział do Arioka, królewskiego dowódcy: "Dlaczego rozkaz królewski jest aż tak surowy?" Ariok przedstawił Danielowi sprawę.

Daniel prosi króla o czas, który poświęca na modlitwę (zachęca do tego także towarzyszy)

b. (Dn 2:16) Daniel udał się do króla prosząc, by mu dał czas na oznajmienie znaczenia [snu]. (Dn 2:17) Następnie udał się Daniel do domu i opowiedział sprawę swym towarzyszom: Chananiaszowi, Miszaelowi i Azariaszowi,

c. (Dn 2:18) aby uprosili miłosierdzie u Boga Nieba co do tej tajemniczej sprawy, żeby Daniel ze swymi towarzyszami nie uległ zagładzie wraz z pozostałymi mędrkami babilońskimi.

Wielbienie i wysławianie Boga po odpowiedzi na modlitwę

b1. (Dn 2:19) Wtedy Daniel otrzymał objawienie tajemnicy w nocnym widzeniu. Wielbił więc Boga Nieba.

c1. (Dn 2:20) Daniel mówił tymi słowami: "Niech będzie błogosławione imię Boga przez wszystkie wieki wieków. Bo mądrość i moc są Jego przymiotem! (Dn 2:21) On to zmienia okresy i czasy, usuwa królów i ustanawia królów, udziela mędrcom mądrości, a wiedzy rozumnym. (Dn 2:22) On odsłania to, co niezgłębione i ukryte i zna to, co spowite w ciemność, a światłość mieszka u Niego. (Dn 2:23) Ciebie, Boże moich przodków, uwielbiam i sławię! Bo udzieliłeś mi mądrości i mocy, wyjawiałeś mi to, o co cię błagaliśmy, sprawę królewską nam oznajmiłeś!"

Ariok

a1. (Dn 2:24) Następnie Daniel udał się do Arioka, któremu król wydał polecenie, by pozabijał mędrców babilońskich, i tak powiedział do niego: "Nie zabijaj mędrców babilońskich! Wprowadź mnie przed króla, a podam królowi znaczenie [snu]". (Dn 2:25) Ariok zaprowadził szybko Daniela do króla i tak powiedział do niego: znalazłem męża spośród uprowadzonych z Judy, który oznajmi królowi znaczenie [snu]".

A1. Wyjaśnienie snu, Bóg objawia co nastąpi przy końcu dni - królestwo Boże zetrze i zniweczy wszystkie królestwa.

Król

a. (Dn 2:26) Król zwrócił się i powiedział do Daniela, który nosił imię Belteszassar: "Czy możesz rzeczywiście wyjawić mi sen, jaki widziałem, i jego znaczenie?"

Daniel

b. (Dn 2:27) Daniel odpowiedział wobec króla: "Tajemnicy, o którą król pyta, nie zdołają wyjawić ani mędrcy, ani wykładowcy snów, ani wróżbicy, ani astrologowie. (Dn 2:28) Jest jednak Bóg w niebie, który odsłania tajemnice, i On oznajmia królowi Nabuchodonozorowi, co nastąpi przy końcu dni. Twój sen i widzenia, jakie miałeś na swym łożu, są następujące:

Przypomnienie snu - niezwykły posąg

c. (Dn 2:29) Ciebie, królu, na twym łożu ogarnęły myśli o tym, co ma później nastąpić. Ten zaś, który odsłania tajemnice, wyjawił tobie, co się stanie. (Dn 2:30) Co do mnie zaś, tajemnica ta stała mi się wiadoma nie dzięki mądrości większej niż u wszystkich żyjących, lecz aby udzielić wyjaśnienia królowi, a ty, byś rozumiał myśli swego serca.

d. (Dn 2:31) Ty, królu, patrzyłeś: Oto posąg bardzo wielki, o nadzwyczajnym blasku stał przed tobą, a widok jego był straszny. (Dn 2:32) Głowa tego posągu była z czystego złota, pierś jego i ramiona ze srebra, brzuch i biodra z miedzi, (Dn 2:33) golenie z żelaza, stopy zaś jego częściowo z żelaza, częściowo z gliny.

e. (Dn 2:34) Patrzyłeś, a oto odłączył się kamień, mimo że nie dotknęła go ręka ludzka, i ugodził posąg w jego stopy z żelaza i gliny, i połamał je. (Dn 2:35) Wtedy natychmiast uległy skruszeniu żelazo i glina, miedź, srebro i złoto - i stały się jak plewy na klepisku w lecie; unióśł je wiatr, tak że nie pozostał po nich nawet ślad. Kamień zaś, który uderzył posąg, rozrósł się w wielką górę i napełnił całą ziemię.

Wykład snu - znaczenie poszczególnych części posągu

c1. (Dn 2:36) Taki jest sen, a jego znaczenie przedstawimy królowi.

d1. (Dn 2:37) Ty, królu, królu królów, któremu Bóg Nieba oddał panowanie, siłę, moc i chwałę, (Dn 2:38) w którego ręce oddał w całym zamieszkałym świecie ludzi, zwierzęta polne i ptaki powietrzne i którego uczynił władcą nad nimi wszystkimi - ty jesteś głową ze złota. (Dn 2:39) Po tobie jednak powstanie inne królestwo, mniejsze niż twoje, i nastąpi trzecie królestwo miedziane, które będzie panowało nad całą ziemią. (Dn 2:40) Czwarte zaś królestwo będzie trwałe jak żelazo; żelazo, co wszystko kruszy i rozrywa w kawałki; jak żelazo, co miażdży; zetrze i zmiażdży ono wszystkie inne. (Dn 2:41) To, że widziałeś stopy i palce częściowo z gliny, częściowo zaś z żelaza [oznacza, że] królestwo ulegnie podziałowi; będzie miało coś z trwałości żelaza. To zaś, że widziałeś żelazo zmieszane z mulistą gliną, (Dn 2:42) a palce u nóg częściowo z żelaza, częściowo zaś z gliny [oznacza, że] królestwo będzie częściowo trwałe, częściowo zaś kruche. (Dn 2:43) To, że widziałeś żelazo zmieszane z mulistą gliną [oznacza, że] mieszają się oni przez ludzkie nasienie, ale nie będą się odznaczać spoistością, podobnie jak żelazo nie da się pomieszać z gliną.

e1. (Dn 2:44) W czasach tych królów Bóg Nieba wzbudzi królestwo, które nigdy nie ulegnie zniszczeniu. Jego władza nie przejdzie na żaden inny naród. Zetrze i zniweczy ono wszystkie te królestwa, samo zaś będzie trwało na zawsze, (Dn 2:45) jak to widziałeś, gdy kamień oderwał się od

góry, mimo że nie dotknęła go ludzka ręka, i stał żelazo, miedź, glinę, srebro i złoto.

B1. Wielki Bóg wyjawiał królowi, co nastąpi później; prawdziwy jest sen, a wyjaśnienie jego pewne".

Reakcja króla - wywyższenie Daniela i jego towarzyszy

A1.

a. (Dn 2:46) Wtedy Nabuchodonozor upadł na twarz i oddał pokłon Danielowi, rozkazując złożyć mu ofiarę pokarmową i kadzielną. (Dn 2:47)

b. Następnie zwrócił się król do Daniela i powiedział: "Wasz Bóg jest naprawdę Bogiem bogów, Panem królów, który wyjawia tajemnice, ponieważ zdołałeś wyjawić tę tajemnicę".

a1. (Dn 2:48) Potem wywyższył król Daniela: dał mu wiele bogatych darów i uczynił go rządcą nad całą prowincją babilońską i zwierzchnikiem nad wszystkimi mędrkami Babilonu. (Dn 2:49) Daniel prosił króla, by powierzył administrację prowincji babilońskiej Szadrakowi, Meszakowi i Abed-Negowi; Daniel natomiast przebywał na dworze królewskim.

